Zamyšlení: 100. Kazatelé, mluvte pravdu, dokud máte čas

Pokud církev neřekne pravdu o Boží touze po spravedlnosti a začlenění (inkluzi) dnes, a jasným jazykem, pak za 30 let nemusí být vůbec žádná církev.

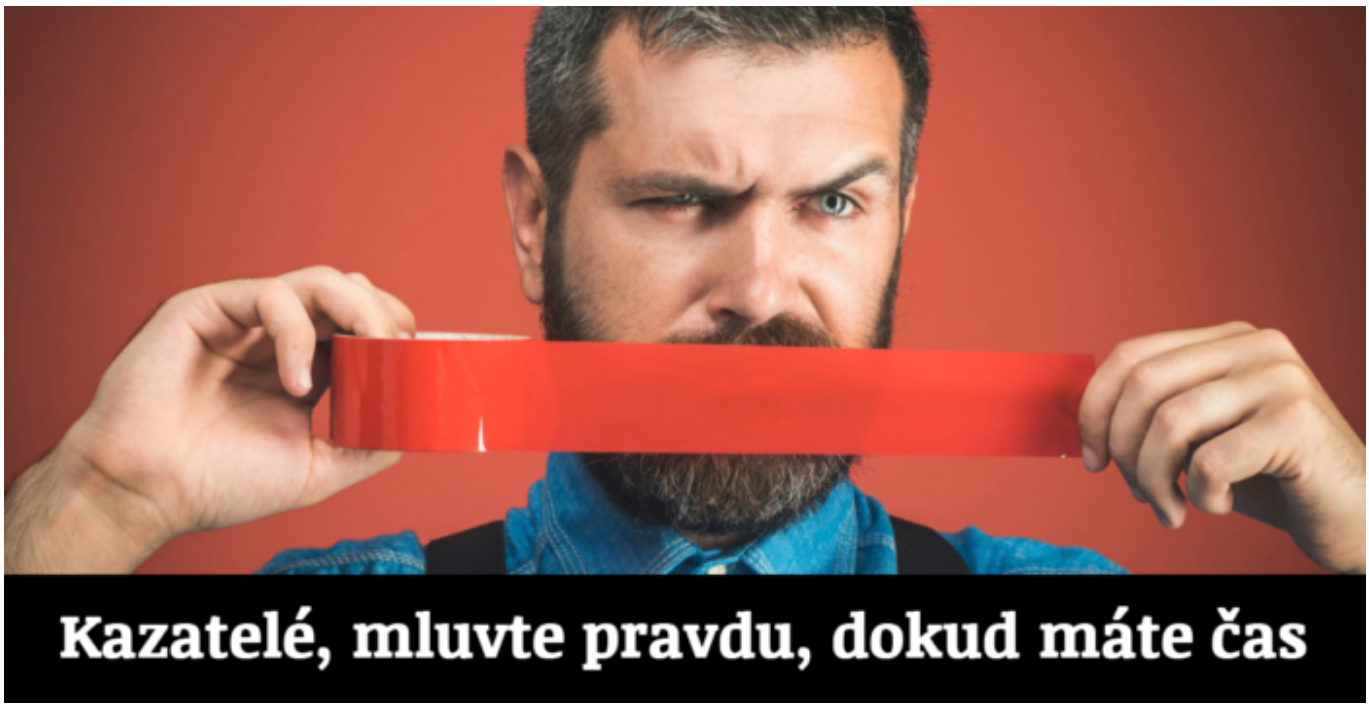

Zamyšlení

Kazatelé, mluvte pravdu, dokud máte čas

“Pokoj ve svém srdci získáš tím, když budeš dnes v kazatelské službě upřímný.

Nečekej, až budeš starší, nebo až najdeš „dokonalý“ sbor. Pokud nejsi upřímný dnes, možná to už nikdy nedokážeš.“

Když mi toto řekl můj kazatel a mentor, byl jsem kazatelem mládeže. Jako čerstvý absolvent teologického semináře s výzvou ke kazatelské službě jsem hleděl do budoucnosti a žádal ho o radu, jak to zvládnout. Jako obvykle se rady mého kazatele méně zabývaly tím, kam jdu, a více se zabývaly tím, kým se stávám.

Náš sbor procházel procesem, aby se stal otevřeným a pozitivím sborem v západním Texasu. Bylo to zmatené a obával jsem se, že pokud opustím kazatelskou službu pro mládež, pak už nenajdu sbor, kde bych mohl upřímně hovořit o začlenění LGBTQ do sboru, o ženách v kazatelské službě nebo o rasismu.

Zeptal jsem se svého kazatele, jak dlouho drží jazyk za zuby a pracuje se stávajícím uspořádáním, než aby se podělil o to, čemu v těchto věcech skutečně věří. Považoval jsem za samozřejmé, že si své přesvědčení nechám pro sebe. Jen jsem potřeboval vědět, jak dlouho. Jeho odpověď byla nečekaná.

Ztráta členů sboru a ztráta spánku

Nyní jsem starším kazatelem a snažil jsem se slova svého kazatele brát vážně. Když byli zabiti George Floyd, Ahmaud Arbery a Breonna Taylorová, řekl jsem sboru o tom pravdu, jak nejlépe jsem to uměl, že *Na černých životech záleží* (Black lives matter). Můj sbor přišel o členy a já jsem dobře spal. Na podzim byl můj přítel Jonathan Price zavražděn policistou a já jsem přestal s dalším dohadováním.

Jako většina kazatelů jsem byl požádán, abych obhájil svá rozhodnutí mluvit o tom, o čem jsem byl přesvědčen. To platí zejména o tom, že prohlašuji, že na černých životech záleží nebo že se zasazuji o začlenění LGBTQ do sboru a že podporuji ženy v kazatelské službě. Každé toto moje rozhodnutí mluvit o tom, stálo můj sbor členy a přimělo i některé, kteří se považují za mé spojence, k otázce, zda tato moje rozhodnutí byla obezřetná.

Na to chci odpovědět, že ano, dnes to může něco stát, ale rady, které mi dal můj kazatel, platí i pro americkou baptistickou církev (SBC). Pokud církev v Americe neřekne pravdu o Boží touze po spravedlnosti a začlenění (inkluzi) dnes, a jasným jazykem, pak za 30 let nemusí být vůbec žádná církev. Sázky jsou vyšší, než si většina představuje. Kontinuita americké církve není dána jako kdysi. Za ni se musí bojovat.

Mladí lidé opouštějí sbory

Moje generace je zapálená pro věci Boží – spravedlnost, milosrdenství a lásku – jako kterákoli před námi. Oni prostě nevidí (naši) církev jako místo, kde by mohli dělat tyto věci, takže si hledají jiná místa, kde by mohli investovat svůj čas a talent.

Není to proto, že by je styl uctívání nudil nebo že by jim kazatel nepřišel dostatečně charismatický. Je to proto, že hlubší věci církve se tak málokdy shodují s hlubšími věcmi Božími.

> „Tito kazatelé věří v začleňování a spravedlnost. Jen prostě nevěří, že by o tom mohli ve svých sborech říci pravdu. “

Velká ironie a tragédie je, že nyní vím, že tolik kazatelů ve sborech, mí přátelé, odcházejí, a tito kazatelé věří v začleňování a spravedlnost. Prostě jen nevěří, že by o tom mohli ve svých sborech říci pravdu.

Tito kazatelé se oprávněně bojí, že pokud se ozvou, že lidé ze sboru odejdou, že se sníží příjmy sboru a že to pošpiní pověst sboru. Pokud rozpočet klesne, pak nemohou nakrmit tolik hladových lidí nebo dát oblečení pro tolik potřebných dětí. Pokud získají pověst příliš liberální, přijdou o partnery sborových misií. To nejsou hypotézy.

Navzdory jejich osobnímu přesvědčení existují skutečné a naléhavé starosti, které kazatele nepřemosťují. Kazatelé jen velmi zřídka drží jazyk za zuby, protože jim chybí odvaha. Je to téměř vždy proto, že dělají přesně to, co Ježíš doporučuje, a počítají náklady.

Spočítejte si budoucí náklady

Nechybí nám odvaha, je to účetní kniha, která váží budoucí ztráty stejnou vahou jako ty současné.

Kolik lidí obětujeme za 10 let za každého člověka, který dnes zůstává v našem sboru jen proto, že držíme jazyk za zuby v otázkách začlenění a spravedlnosti, jen proto, že jsme o tom nemluvili? Kolik

lidí, kteří chtějí vidět spravedlivý svět, nevidí církev jako životaschopného partnera v boji kvůli našemu mlčení?

> “Nechybí nám odvaha, je to účetní kniha, která váží budoucí ztráty stejnou vahou jako ty současné.”

Před několika měsíci jsem mluvil s kazatelem, který během pandemie odešel z kazatelské služby. Pro jeho rodinu to bylo správné rozhodnutí, ale on bědoval nad tím, že nikdy otevřeně nemluvil se svým sborem o ženách v kazatelské službě. Začal to dělat na Facebooku až poté, co ze sboru odešel, a ke svému úžasu mnoho členů sboru, o nichž se domníval, že jsou v opozici, ho v jeho názorech podporovali. Nelituje toho, že odešel, ale pronásleduje ho „co kdyby..“.

Co kdyby v únoru pozval nějakou ženu, aby kázala u příležitosti měsíce baptistických žen v kazatelské službě? Co kdyby svému sboru řekl, že chce ordinovat ženy na diakonky?

Jeho vlastní dospělá dcera tehdy už nechodila do sboru a on se tím hodně trápil. Největší otázkou, s níž zápasil, bylo, co kdyby viděla ve sboru ženu na kazatelně nebo ve staršovstvu? Také by opustila sbor a také by věřila, že to není místo, které by si vážilo jejích darů?

Jim Carrey na virálním zahajovacím projevu vypráví příběh o rozhodnutí svého otce, aby se stal účetním místo komikem, protože to bylo jistější povolání. Nakonec byl stejně propuštěn ze své účetní práce. Carrey říká, že se od svého otce naučil, že je možné selhat v tom, co vlastně ani nechceme dělat.

Když kazatelé spočítají náklady a rozhodnou se nemluvit, stále to není zárukou, že se jejich sborům bude dařit. Pandemie ilustrovala paradox, že naše sbory jsou křehčí a přizpůsobivější, než si myslíme. Na jedné straně kazatelé, kteří dělají ta všechna správná rozhodnutí, stále vedou umírající sbory. Na druhé straně sbory, které nemají právo být ještě naživu, stále hledají nějaké způsoby, jak přežít a dokonce i vzkvétat.

> “Když kazatelé spočítají náklady a rozhodnou se nemluvit, stále to není zárukou, že se jejich sborům bude dařit.”

Sborové zdraví neomlouvá zpoždění s vyhlášením spravedlnosti.

Pokud se budoucí církvi má dařit, pak naši kazatelé musí dnes začít říkat pravdu jasněji. Hra se mění. Americká církev (SBC) má potíže a pandemie urychlila její úpadek.

Mluvte teď, než půjdete do důchodu

Pokud bych mohl ke kazatelům ve druhé polovině jejich kariéry vznést prosbu, je to, abyste řekli pravdu, než půjdete do důchodu. Nečekejte na později; nenoste si své přesvědčení s sebou do důchodu. Pokud svému sboru neřeknete, že podporujete ženy v kazatelské službě, že podporujete začlenění LGBTQ do sboru nebo že potvrzujete vnitřní hodnotu černých životů, než odejdete do důchodu, pak to nedokáže ani váš nástupce. Nedokáže to po mnoho let.

Sbor tak dlouho čekat nemusí.

Máte svobodu riskovat a vyjadřovat se k věcem, kterým dnes opravdu věříte. Máte svobodu, kterou mladí kazatelé, kteří splácejí půjčky a šetří na vzdělání svých dětí, nemají.

Riskujte. Mluvte pravdu, které věříte.

Pokaždé, když o těchto věcech píšu nebo mluvím, některý kazatel ve druhé polovině své kariéry mě zatáhne stranou nebo mi pošle e-mail, aby mi řekl, jak jsou vděční za to, že moje generace dokáže říkat věci, které jejich nemůže. Přiznávají své spojenectví v soukromých e-mailech a v tichých zákoutích chodeb, ale o stejných problémech ve svých sborech mlčí.

> "Církev zoufale potřebuje kazatele, aby dnes řekli svým sborům pravdu."

Církev v Americe (SBC) zoufale potřebuje pastory, aby dnes řekli svým sborům pravdu. Nenechávejte řešení na další generaci. Je lepší nechat církev v konfliktu, protože se zapojila do upřímného rozhovoru, než ji předat svému nastupujícímu kazateli, aby si si absenci konfliktu spletl s pokojem. Kromě toho vás může překvapit, co se stane.

Můj sbor vidí to, o čem svědčí mnoho dalších – že se lidé k nám připojují právě proto, že řešíme problémy dne. Pokud to platí pro nás v Oklahomě, pak by to mělo platit téměř kdekoli.

Mladí kazatelé toho také nejsou zproštěni

Pokud mohu povzbudit další mladé kazatele, je to stejná rada, jakou mi dal můj kazatel. Naučte se nyní říkat pravdu a smířte se s tím, že zbytek vložíte do Božích rukou. Zítra možná nebudeme mít příležitost to udělat.

Osud církve není na bedrech mladých kazatelů, ale ani to nás nezbavuje naší odpovědnosti. Jediný způsob, jak můžeme nést svůj podíl na této zátěži (ale pouze svůj podíl), je ocenit věrnost nad efektivitou. Je to tím, že se více posuzujeme podle toho, zda jsme dobří křesťané, a méně podle toho, zda jsme dobří kazatelé. Ten první kazatel ve sboru by se měl starat o to pozdější, ale když ne, pak jsou to chvíle, kdy je nejdůležitější vybrat si být dobrým křesťanem.

Mezi laickými kazateli je zapotřebí spojenectví

Nyní všem členům sboru, kteří stále ještě čtou. Povzbuďte své kazatele. Zajistěte, aby věděli, že jim nebudete posílat pouze soukromé e-maily, ale že jim vyjádříte podporu na nedělních schůzkách nedělní školy a sborových výborů. Sdělte svému kazateli, že ho podporujete, a že až bude mít pocit, že je správný čas, že budete stát při něm.

> "Sdělte svému kazateli, že ho podporujete, a že až bude mít pocit, že je správný čas, že budete stát při něm."

Pro Boží smilování, nebuďte sborem, který říká: „Souhlasím s tebou, ale teď na to není správný čas." Nebo „Jsem pro BLM, ale náš sbor je teď příliš křehký."

Zní to příliš podobně, jako když farizeové říkali Ježíši: „Je šest dní, ve kterých můžeš uzdravovat, nemůžeš přijít v jeden z těchto dnů místo v sobotu?"

Není správný čas, protestovali. Ale vždy je správný čas na uzdravení i na mluvení pravdy. A práci je příliš těžké zvládnout bez podpory spojenců. Buďte spojencem, i když všechny věci nejsou dokonalé.

Tato práce nebude v příštích desetiletích snazší. Zdraví církve a naše vlastní duše jsou svázány dohromady a vždy byly. Kazatelé a staršovstva sborů, bez ohledu na věk, se musí rozhodnout, že

dnes budou ve službě mluvit pravdu, ať se děje cokoli. Zítřek nemáme zaručený.

Jakob Topper

Jakob Topper

baptistický kazatel *Jakob Topper*

Jakob Topper slouží jako pastor baptistického sboru NorthHaven v Normanu, Oklahoma.

Vyjádřené názory jsou výhradně názory autora.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku Baptisté – Česká republika nebo facebookovou skupinu Zpravodaj baptistických sborů